

آرا و نظرات نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری درباره «مالیات»، «بورس» «برنامه هفتم» و «نظام بانکی»

نامزدها درباره اقتصاد چه گفتند؟

صفحه ۳

پنجشنبه ۲۴ خرداد ۱۴۰۳ | ۶۴۵خبرآنلاین | ۱۳ ژوئن ۲۰۲۴ | سال شانزدهم | شماره ۶۶۱ | صفحه ۵۰۰ | ۵ تومن

تیتربهای امروز

نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد مطالبات مردم از رئیس دولت چهاردهم سیاسی نیست

معیشت و مهار تورم در صدر مطالبات

معیشت در صدر

■ رفع فقر و محرومیت: ۵۸ درصد ایجاد اشتغال: ۳۹.۷ درصد

تورم و ارزش پول ملی: ۳۶.۵ درصد

جشن عید غدیر ۵ تیر از ساعت ۱۶ تا ۲۳ حدفاصل میدان آزادی تا میدان امام حسین (ع) برگزار می‌شود

خاطره خوش میهمانی غدیر

فدراسیون فوتبال و وزارت ورزش خرید دستگاه‌های کمک‌داور و بندوبستی را کردن یکدیگر می‌اندازند

بن‌بست وار

افزایش ۳۰ درصدی کشف و کاهش ۲۰ درصدی وقوع سرقت در کشور

سرقت در سرانشیبی

۲۷۹ **نیمه طنز زاوه** صفحه

ایستگاه چهارده انونوس چند؟

اصلاح با قیچی آمریکایی

نگاه

از روزنه تاراه

مسیری که اصلاح‌طلبان در واقع گویی پیمودند

سیده‌آزاده امامی: شامگاه ۲۲ بهمن پس از حضور میلیونی مردم در راهپیمایی چهل‌وپنجمین سالگرد پیروزی انقلاب شکوهمنداسلامی، برخی چهره‌های اصلاح‌طلب بیانیه‌ای با عنوان «بیابید روزنه‌گشایی کنیم» منتشر کردند. این افراد در واکنش به «راهبرد جبهه اصلاحات» که چندی قبل تر از آن منتشر شده بود و بر طبل تحریم انتخابات می‌کوبید، مسیری دیگر گونه برگزیده و با تأکید بر «هر ملی» و شرکت در انتخابات، عملاً راه خود را از افراطیون اصلاح‌طلب جدا کردند. در شرایطی که راهبرد انتخاباتی جبهه اصلاحات با رویکردی به شدت رادیکال سازوکار انتخابات در نظام جمهوری اسلامی را زیر سؤال برده و انتخابات مجلس یازدهم را «فاقد معنا» و «عامیاسی» و «غیرقابلت» عنوان کرده بود، انتشار بیانیه «روزنه‌گشایی» که در آن بر مشارکت در انتخابات تأکید شده بود، آب سردی بود بر راهبرد رادیکال‌هایی که سال‌ها گزینه «تحریم» را به‌مثابه چماقی بالای سر نظام نگه داشته بودند تا به زعم خود چنین عنوان کنند که جایگاهی تأثیرگذار در عرصه سیاست‌ورزی ایران داشته و قادرند به یک اشاره مشروعیت انتخابات را زیر سؤال ببرند!

میله‌وهای اصلاح‌طلب‌به‌این تحلیل‌واقع‌نگرانه رسیده‌بودند که محبوبیت‌داشتن پایگاه اجتماعی با «رادیکال شدن گفت‌مان و صدور بیانیه» حاصل نمی‌شود؛ از این رو با اذعان به اینکه «کاهش مشارکت انتخاباتی از جمله به تشدید تهدیدها علیه ایران و تحریم‌ها علیه ایرانیان می‌انجامد» خود را دغدغه‌مندی توصیف کردند که نمی‌توانند این مهم را نادیده بگیرند، بنابراین کنش مشارکت مدنی را در پیش گرفتند تا با مشارکت فعال در عرصه انتخابات و فراخواندن هواداران خود به حضور، هم منویات مغضول خود را در چارچوب قانون بی‌بگیرند، هم در بالا بردن آمار مشارکت به مثابه امری امنیت‌ساز ایفای نقش کرده باشند. البته این طیف از اصلاح‌طلبان با وجود تمام تفاوت‌هایی که با تحریم‌طلبان این جبهه دارند، اشتراکاتی انکارناشدنی با رفقای رادیکال‌شان دارند و آن «سببانه‌نمایی مطلق عملکرد دیگری» و «خودمختی‌پنداری» افراطی ایشان است که به‌رغم کارنامه‌های‌شان، دوباره نسخه‌های نجات‌پس‌چییده و ورود خود را به عرصه انتخابات معادل روی دادن تحول عنوان کردند. تأکید بر کلیدواژه «روزنه‌گشایی» به این معناست که فضای جامعه را الوده به انسداد و فروپستگی و کنشگری خود را به‌مثابه گشودن «روزنه‌ای برای بازتابانیدن شعاعی از نور و گرما و روشنایی به این مملکت بحران‌زده ترسیم کرده‌اند.

ارمیا عزیزی: با فرارسیدن فصل انتخابات و آغاز تبلیغات انتخاباتی کاندیداهای ریاست‌جمهوری، فضای سیاسی کشور خود را آماده یک پوست‌اندازی ناگهانی می‌کند. هرچند فضای سیاسی کشور با پدیده انتخابات بیگانه نیست و تقریباً هر ۲ سال یک‌بار آن را تجربه کرده است، کم‌کان فاصله میان وضع موجود انتخاباتی با وضع مطلوب آن ملموس است. اما انتخابات مطلوب چیست؟ پاسخ به این سوال پیش از همه نیازمند شکل‌گیری یک ادراک صحیح درباره انتخابات است.

در یک تعریف انتخابات لحظه‌ای مستثنی در جریان عام تحولات سیاسی است. به این معنا که همه چیز جریان دارد و در یک لحظه خاص فصل انتخابات فرامی‌رسد و با فرارسیدن خود عده‌ای را به کرسی قدرت رسانده و به پایان می‌رسد. در این تعریف انتخابات بیش از همه به عنوان یک «لِزاز» برگزیده خاص معنا می‌یابد و اگر این ابزار یک گزینه خوب را انتخاب کند پس کارکرد صحیحی داشته است. عجیب نیست اگر عمده ادراک جاری در کشور را برآمده از این ماهیت ابزاری بدانیم، چنانکه جریان‌های سیاسی هر گاه از نتیجه این ابزار رضایت داشته‌اند کارکرد آن را صحیح پنداشته‌اند و هر گاه نتیجه نهایی باب میل‌شان نبوده ابزار انتخابات را با کارکردی منفی و مخرب توصیف می‌کنند، تا زمانی که انتخابات در قالب ابزاری‌اش تعریف و درک شود، همه چیز تنها ناظر به نتیجه نهایی فہم و حتی ہنجرہای زیادی توجیه می‌شود. اما تعریف دوم از انتخابات که نافی کارکرد ابزاری آن نیست به این پدیده به چشم یک «آیین» نگاه می‌کنند. آیین‌ها بر خلاف ابزارها نه تنها از زمانه خود منفک نیستند که ستادوم آنها را در زندگی نیز می‌توان یافت. آیین، لحظه‌ای خاص است که پیوندی تاریخی و فرهنگی با تمام عناصر جامعه

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

۱۸۹ سال و ۲۶۳ روز گذشت |

حزب‌الله در پاسخ به ترور یکی از فرماندهان خود با ۲۰۰ موشک

سرمین‌های اشغالی را مورد حمله قرار داد

انتقام سرخ

صفحه ۷

شهادت مظلومانه یادگار کر بلا حضرت امام باقرالعلوم علیه‌السلام را تسلیت می‌گوییم

بد اخلاقی‌ها چگونه جایگاه آیینی انتخابات را مخدوش کرده و مانع انتخاب عقلانی و رشدیافتگی فضای عمومی جامعه می‌شود

تخریب خیانت است

می‌گیرد، در رقابت‌های پیش روی انتخاباتی بین نامزدها، اخلاق حاکم باشد؛ بدگویی کردن، تهمت زدن، لجن‌پراکنی کردن، کمکی به پیشرفت کارها نمی‌کند، به آبروی ملی هم لطمه می‌زند. صحنه انتخابات صحنه عزت و حماسه است، صحنه رقابت برای خدمت است، صحنه کش و واکش برای به دست آوردن قدرت نیست. برادرانی که وارد میدان مبارزه انتخاباتی و رقابت انتخاباتی می‌شوند، این را به عنوان یک وظیفه بدانند؛ آنها به وظیفه‌شان عمل کنند، خدای متعال هم دل‌های مردم را ان‌شاءالله هدایت خواهد کرد به بهترین گزینه و ان‌شاءالله یک رئیس‌جمهور شایسته برای ملت ایران تعیین خواهد شد.»

اگر به صورت مساله انتخابات در منظومه فکری رهبر و کارنامه ایشان در بیش از ۳ دهه رهبری انقلاب نظر بیندازیم متوجه می‌شویم قائل شدن جایگاه آیینی برای انتخابات یکی از اصول تخلف‌ناپذیر ایشان بوده است. ایشان همواره مشارکت را بر نتیجه ارجح دانسته‌اند و انتخابات را فراتر از یک ابزار جابه‌جایی قدرت و تعیین منتخباتی به عنوان یک آیین حکمرانی معرفی کرده‌اند؛ آیینی که پیوند میان فرد فرد جامعه با سیاست را حفظ و مسؤولیت‌پذیری را به عنوان یک فضیلت مدنی و دینی تثبیت می‌کند. ایشان در این بیانات نیز نهمی از بی‌اخلاقی را بیش از آنکه در نسبت با نتیجه ظاهری انتخابات تعریف کردند در نسبت با یک امر والاتر یعنی «آبروی ملی» مورد اشاره قرار می‌دهند. زمانی که در یک نظام سیاسی عالی‌ترین سطح رقابت با حفظ اخلاق و ایمان جلو می‌رود چهره بیرونی آن نظام و ملت نیز وجهه‌نیکوتری پیدا می‌کند. از سوی دیگر این فضای رقابتی عملاً ماهیت جامعه‌پذیری دارد. به این معنا که وقتی رقابت سیاسی میان کاندیداه

به دور از تخریب پیگیری می‌شود، افراد جامعه نیز شکل صحیح اختلاف‌نظر و حفظ تقاهم را می‌آموزند. خشونت کلامی و تخریب شخصیت در فضایی که هر کاندیدایی در پشت سر خود میلیون‌ها هوادار دارد تنها جامعه را برای نفی یکدیگر آماده می‌کند. دهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری در خرداد ۸۸ را از جهت مختلفی می‌توان پرسشورترین انتخابات تجربه شده در سال‌های اخیر دانست که نصاب بالایی از مشارکت را نیز با خود به همراه داشت. با این حال این انتخابات از نظر آیینی نتوانست به تجربه‌ای سازنده تبدیل شود. رفتار طرف شکست‌خورده در نپذیرفتن نتیجه انتخابات، رواج ادبیات خشن تخریبی علیه رقبا و هواداران‌شان و در نهایت ایجاد آشوب‌های خیابانی یکی از بزرگ‌ترین فرصت‌های سیاسی کشور را به یک تهدید تبدیل کرد. مواضع سلزنده انقلاب نیز درباره آن انتخابات نشان وقت رهبر انقلاب نیز درباره آن انتخابات نشان

از آن داشت که ایشان نسبت به ضربه واردشده بر «آبروی ملی» ایرانیان و تنک مهم‌ترین آیین سیاسی جامعه‌ساز کشور، نگرانی دارند. در برهه دیگری از جمله روی کار آمدن دولت سابق که رئیس‌جمهور از ادبیات تخریبی علیه منتقدان خوداستفاده می‌کرد هم ایشان بارها همه طرف‌ها را نسبت به استفاده از ادبیات هتاکانه و مخرب انذار دادند.

حالا نیز ایران ۲ هفته فشرده و مهم را پیش رو دارد؛ ۲ هفته‌ای که قرار است در پس آن و در پس یک حادثه تلخ و ناگوار، دولتی جدید برای اداره کشور روی کار بیاید. تنور رقابت‌های انتخاباتی در حال داغ شدن است و ۶ بالقوه رئیس‌جمهور انتخاباتی، کارزارهای سیاسی نیز تغییر خواهد کرد. برای مثال، محتمل است بخشی از ظرفیت نمایین سلب‌ریتی علمی در خدمت نامزد مورد نظر جبهه اصلاحات قرار گیرد. برای فهم بیشتر اثر گذاری

برابر یکدیگر است که هم به ارتقای کارکرد ابزاری انتخابات یعنی انتخاب رئیس از سوی جمهور کمک کند و هم بزرگ‌ترین آیین سیاسی ایرانیان را ارتقا ببخشد. اگر ایران نیازمند ایده و اندیشه‌ای برای بهبود شرایطش است ابتدا باید فضای تبیینی ایده‌ها را تجربه کند که چنین فضایی از دل یک رقابت غیراخلاقی بیرون نمی‌آید. اگر ایران نیازمند یک مفاهمه و همدلی جمعی است ابتدا باید آن را در سطح رقباتی ببیند که مدعی به وحدت رساندن کشور از دل تکره‌هایش هستند. اگر ایران نیازمند یک رشد سیاسی است این رشد را ابتدا باید در رفتار و گفتار نخبگان سیاسی خود پیدا کند. ۸ تیر قرار نیست یک روز حساس بیگانه از دیگر روزهای تقویم باشد. این روز باید بیش از هر چیز الگویی برای روزهای بعد از خود باشد؛ روزهایی که عقلانیت، اخلاق و همدلی باید در آن حفظ شود.

مفهوم رای اولی، مفهوم آشنا و پرتکراری در فضای سیاسی کشور است. رای اولی‌ها تنها برشی کوچک از جامعه نیستند که قرار است برای نخستین بار شرکت در انتخابات را تجربه کنند، آنها نمادی از نسل جدیدی هستند که قرار است به بازبرگن اتی سیاست کشور تبدیل شوند. رای اولی‌ها در نخستین تجربه مشارکت سیاسی‌شان با رقابت سیاسی آشنا می‌شوند و این آشنایی الگویی برای آینده فعالیت و انتخاب‌های آنها ایجاد می‌کند. فضای اخلاقی و عقلانی در یک انتخابات رقابتی نسل جدیدی از کنشگران را پرورش می‌دهد که اخلاق و عقلانیت را پیش‌شرط هر رفتاری در سبپهر سیاسی کشور می‌بینند. از همین رو وقت آن رسیده است که همه انتخابات‌های انتخاباتی کارکرد ابزاری‌اش به عنوان یک آیین ملت‌ساز در مقابل خود ببینند.

زیست‌جهان بومی می‌پردازد. در همین زمینه، مصادیق سلب‌ریتی علمی توانسته‌اند از پشتوانه‌های نظری مختلفی بهره ببرند و پاره‌ای از ایده‌ها و اهداف خود را در چارچوب نظریه کنشگران مرزی عنوان کشورهایی عقب‌مانده، اسیر حکمرانی معیوب و درگیر یک نظم دسترسی محدود یاد می‌شود. در یک سطح فراتر، سلب‌ریتی علمی در موقعیت استعلایی قرار می‌گیرد و دست به این معنا می‌نهدی و دگرنامی مثبت است بخشی از ظرفیت نمادین فرهنگ، هویت، تاریخ، آیین و سبک زندگی غربی را ستایش می‌کند و به‌مدمت ماهیت یا کارکرد

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

